

EKONOMİ NOTLARI

Alt Sektör Ayrımında İşgücüne Katılım ve İstihdam İlişkisi

Altan Aldan H. Burcu Gürcihan Yüncüler

Abstract:

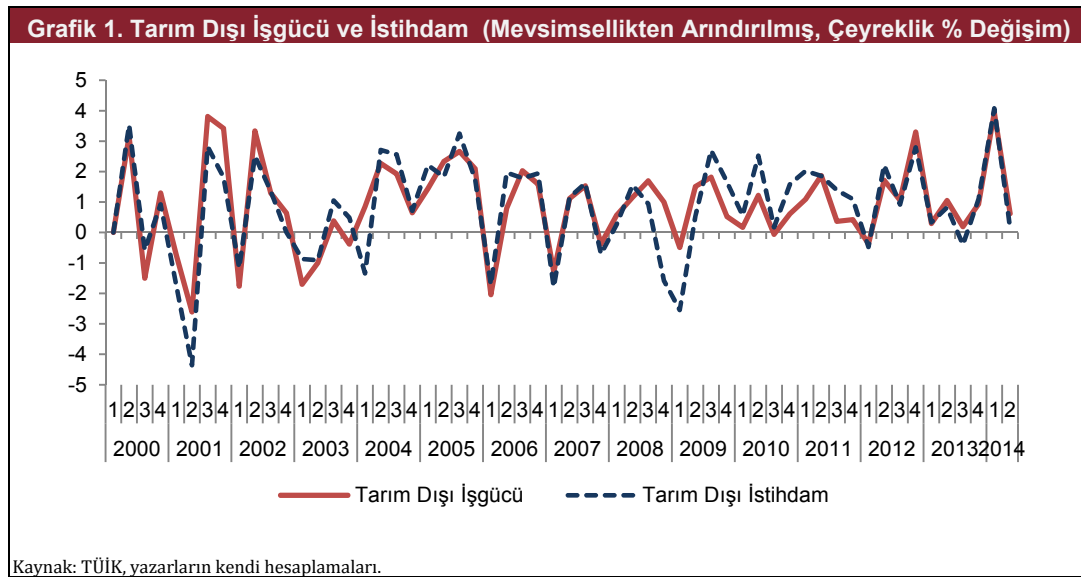
Analysis of the Turkish labor market data reveals a strong correlation between labor force participation and employment. The magnitude of this correlation differs with respect to the industry that leads the change in employment. This note aims to address these sector specific differences. Empirical evidence indicates that, in the short-run, compared with employment in industry and services sectors, employment in the construction sector exhibits a weaker (stronger) association with labor force (unemployment). In other words, to the extent that pick-up (slow down) in economic activity is led by the construction sector, its positive (adverse) impact on unemployment is more pronounced.

Özet:

Türkiye işgücü piyasası verileri incelendiğinde işgücüne katılım ve istihdam arasındaki güçlü ilişki dikkat çekmektedir. Bu ilişki istihdamdaki değişimin sektörel kaynağına göre farklılık göstermektedir. Bu not istihdam ve işgücü arasındaki ilişkiyi irdeleyerek bu farklılıkları ortaya koymayı amaçlamaktadır. Ampirik bulgular, kısa dönemde, inşaat sektöründeki istihdam gelişmelerinin, hizmet ve sanayi sektörlerine kıyasla, işgücü ile daha zayıf ve dolayısıyla işsizlik ile daha güçlü bir ilişki içinde olduğuna işaret etmektedir. Diğer bir ifadeyle, iktisadi faaliyetteki hızlanma (yavaşlama) inşaat sektöründen geldiği ölçüde işsizliği azaltan (arttıran) etkisi daha belirgin olmaktadır.

1. Giriş

Türkiye işgücü piyasasında gelişmiş ülkelerde olduğu gibi durağan bir katılım oranı söz konusu değildir. Hali hazırda - özellikle kadınlarda - düşük bir seviyede bulunan işgücüne katılım oranı zaman içinde ortalama eğitim seviyesi (Dayıoğlu ve Kırdar, 2010), iş olanaklarının artması gibi nedenlerle artış eğilimi göstermektedir. Bu not işgücünün istihdamla olan ilişkisi üzerine odaklanmaktadır. İşgücü piyasası verileri incelendiğinde işgücüne katılım ve istihdam arasındaki güçlü ilişki dikkat çekmektedir. İşgücü ve istihdam hareketlerinin neredeyse birebir olduğu tarım sektörü dışı dahi istihdam ve işgücü değişimleri arasında yüzde 70 gibi güçlü bir ilişki bulunmaktadır (Grafik 1). Buna ek olarak, işgücü ve istihdam arasındaki ilişkinin derecesi istihdam değişiminin sektörel kaynağına bağlı olarak farklılık göstermektedir. Bu not tarım dışı sektörde istihdam ve işgücü arasındaki ilişkiyi alt sektörler ayırımında irdeleyerek bu farklılıkları ortaya koymaktadır. Bu çalışmanın işsizlik oranına dair yapılan öngörülere fayda sağlamak amacıyla ve kısa dönemli bakış açısıyla yapıldığı, işsizliği azaltmak yönünde sektörel politikalara ilişkin normatif bir çıkarım içermediği not edilmelidir.

Analiz sonuçları, işgücü ile inşaat istihdamı arasındaki ilişkinin, işgücü ile sanayi ve hizmet sektörleri arasındaki ilişkiye kıyasla daha zayıf olduğuna işaret etmektedir. İnşaat istihdamı diğer sektörlerle kıyasla işgücü ile daha az, dolayısıyla işsizlik ile daha fazla ilişkilidir. Bu sonuçlar, inşaat sektörü faaliyetindeki hareketlerin, kısa dönemde, işsizlik üzerinde daha etkili olduğunu ima etmektedir. Diğer bir ifadeyle iktisadi faaliyetteki hızlanma

(yavaşlama) inşaat sektöründen geldiği ölçüde işsizliği azaltan (arttıran) etkisi daha belirgin olmaktadır.

Çalışmanın ikinci bölümünde sektörel istihdam değişimleri ile işgücü değişimi arasındaki ilişki Hanehalkı İşgücü Anketi (HİA) toplulaştırılmış sonuçları kullanılarak tahmin edilmektedir. Üçüncü bölümde benzer bir analiz HİA mikro verileriyle yapılmakta ve elde edilen sonuçlar makro verilerle elde edilen sonuçları desteklemektedir. Son kısımda ise çalışmanın bulguları özetlenmektedir. Çalışma tarım sektörünü içermemekte, metin içinde yer alan işgücü, istihdam ve işsiz kavramları tarım dışı sektör kapsamında kullanılmaktadır.

2. Makro Verilerle Analiz

Bu bölümde sektörel istihdam gelişmeleri ile işgücü arasındaki ilişki, TÜİK tarafından açıklanan HİA toplulaştırılmış sonuçları kullanılarak incelenmiştir. Sektörel istihdam ve işgücü serileri zaman içinde artış eğilimi gösteren ancak değişimleri durağan serilerdir. Serilerin zaman serisi özelliklerinden yola çıkarak tarım dışı işgücü ile sektörel istihdam arasındaki ilişki, çeyreklik değişimler kullanılarak en küçük kareler yöntemi ile tahmin edilmiştir. Tahmin dönemi olarak 2000-2013 dönemi esas alınmış ve tahminlerde kullanılan tüm seriler mevsimsellikten arındırılmıştır.

Tahmin sonuçları Tablo 1'de verilmektedir. Tablo'da (1) ve (2) numaralı denklemler serilerin çeyreklik yüzde değişimi, (3) numaralı denklem ise serilerin çeyreklik mutlak değişimleri kullanılarak tahmin edilmiştir. (1) numaralı denklemde, tarım dışı işgücü ile tarım dışı istihdam arasındaki ilişkiye bakılmaktadır. Tahmin sonuçları tarım dışı sektörlerde istihdam ile işgücü değişimleri arasında güçlü bir ilişkinin olduğunu göstermektedir. Tarım dışı istihdam artışındaki 1 yüzde puanlık hızlanma, tarım dışı işgücü artışında 0,7 yüzde puan yükselme ile ilişkilidir. (2) numaralı denklemde ana sektörler itibarıyla istihdam ile tarım dışı işgücü değişimi arasındaki ilişki incelenmektedir. Tahmin sonuçlarına göre, inşaat, sanayi ve hizmet istihdamlarında 1 yüzde puanlık ek artışlar işgücünde sırasıyla 0,03, 0,27 ve 0,46 yüzde puanlık ek artışla ilişkilidir. Sanayi ve hizmetler sektörlerindeki istihdam artışının işgücü artışıyla yakından ilişkili olduğu, inşaat sektörüyle işgücü arasındaki ilişkinin ise daha zayıf ve istatistiksel olarak sıfırdan farklı olmadığı görülmektedir.

Yüzde değişimler kullanılarak yapılan analizler, yorumlanması kolay ve projeksiyonlarda kullanmaya uygun katsayılar sunmaktadır. Ancak sektörel istihdam büyüklükleri arasındaki önemli farklar, yüzde değişim üzerinden yapılan tahminlerin katsayı karşılaştırmalarında yanıltıcı sonuç verebilmektedir. Analize konu olan dönemde, inşaat sektörü ortalama olarak yaklaşık 1,3 milyon kişiye istihdam sağlarken sanayi ve hizmetler sektörlerinde ise sırasıyla 4,3 ve 9,9 milyon kişi istihdam edilmektedir. Dolayısıyla, (2) numaralı denklemde inşaat

sektörünün katsayısı ortalamada 13 bin kişilik ek istihdamın etkisini yansıtırken hizmetler sektörünün katsayısı ise ortalamada 99 bin kişilik ek istihdamın etkisini göstermektedir. Bu noktadan hareketle (3) numaralı denklem çeyreklik mutlak değişimler kullanılarak tahmin edilmiştir. Bu şekilde hesaplanan ilişki, seriler arasındaki seviye farkından etkilenmemekte, analize konu olan seriler arasındaki ilişki derecesinin en doğru biçimde tahmin edilmesini sağlamaktadır. (3) numaralı denklem sonuçlarına göre inşaat, sanayi ve hizmet istihdamlarında 1 kişilik ek artışlar işgücünde sırasıyla 0,45, 0,99 ve 0,79 kişilik ek artışla ilişkilidir. Bu sonuçlara göre istihdam ile işgücü arasındaki en güçlü ilişki sanayi sektöründe gözlenmektedir. İnşaat sektörü istihdamı ile işgücü arasındaki ilişki (2) numaralı denkleme kıyasla yükselmekle birlikte, diğer sektörlerle göre zayıf kalmaya devam etmektedir.

Tablo 1: Tahmin Sonuçları						
Bağımlı Değişken: Tarım dışı işgücü						
	Toplam			Erkek		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Tarım dışı istihdam	0,742*** (0,0828)			0,542*** (0,0863)		
Sanayi istihdamı		0,273*** (0,0564)	0,986*** (0,221)		0,153* (0,0683)	0,544* (0,267)
İnşaat istihdamı		0,0229 (0,0196)	0,445 (0,254)		0,0190 (0,0225)	0,271 (0,197)
Hizmet istihdamı		0,458*** (0,0681)	0,794*** (0,136)		0,562** (0,173)	0,924** (0,272)
Sabit terim	0,248 (0,146)	0,234 (0,160)	46,23 (27,36)	0,290 (0,146)	0,177 (0,174)	29,87 (22,72)
R ²	0,706	0,722	0,711	0,426	0,503	0,483
Gözlem sayısı	55	55	55	55	55	55
Breusch-Pagan-Godfrey farklı yayılım ^(a)	0,190	0,0255	0,0204	0,00478	0,0185	0,00131
Breusch-Godfrey serisel ilişki ^(a)	0,208	0,0815	0,0300	0,504	0,627	0,720

Not: (1), (2), (4) ve (5) numaralı modellerde serilerin çeyreklik yüzde değişimi, (3) ve (6) numaralı modellerde serilerin çeyreklik mutlak değişimleri kullanılmıştır. Parantez içindeki değerler standart hatalardır. HAC standart hata ve kovaryanslar kullanılarak artık değerlerdeki farklı yayılım ve serisel ilişki hesaba katılmıştır.

^(a)Sunulan rakamlar ilgili tanı testlerinin p- değerleridir. Serisel ilişki testi 1-4 arası gecikmeli değerler için yapılmış, en düşük p-değeri raporlanmıştır.

* p < 0,05, ** p < 0,01, *** p < 0,001

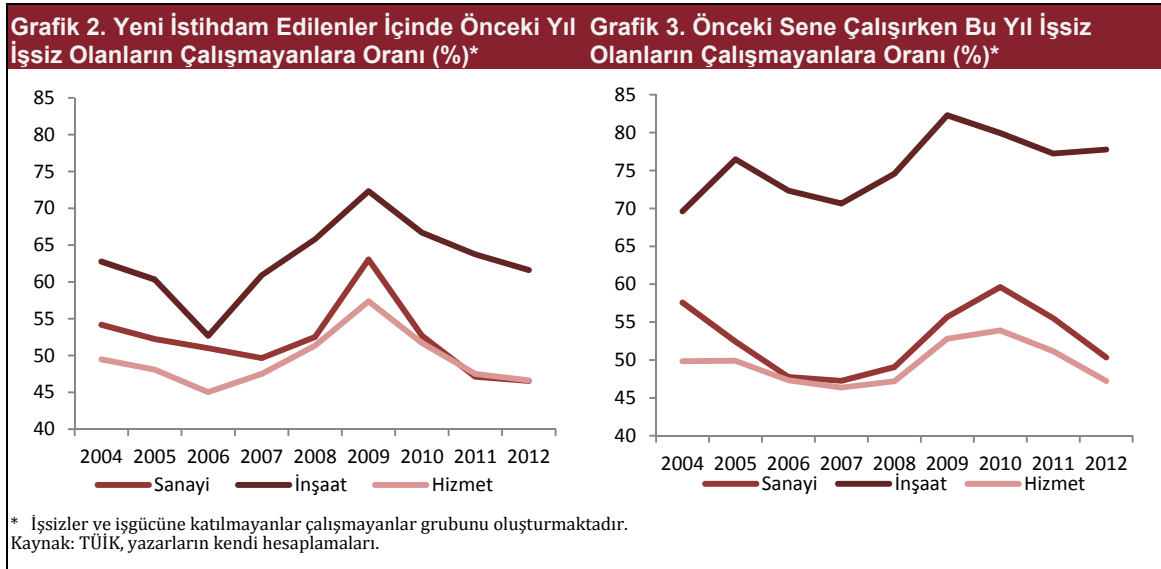
Özetle, Tablo 1’de gösterilen tahmin sonuçları inşaat sektöründeki istihdam değişimleriyle işgücü arasındaki bağı zayıf, öte yandan sanayi ve hizmet sektörleri istihdamı ile işgücü arasındaki bağı güçlü olduğuna işaret etmektedir. Diğer bir ifadeyle, inşaat sektöründeki istihdam değişimi işsizlik oranı ile daha fazla ilintili iken sanayi ve hizmet sektörlerindeki istihdam değişimi işgücüne katılım oranı ile daha fazla ilişkilidir.

İnşaat sektöründe kadın istihdamının payı yüzde 3 gibi düşük bir orandadır. Elde edilen sonuçların, istihdamın cinsiyet kompozisyonunun sektörlerle göre farklılık göstermesi olgusu karşısında sağlığını görmek amacıyla, aynı analiz sadece erkeklere ilişkin işgücü

piyasası verileri kullanılarak tekrarlanmıştır (Tablo 1, Model 4-6). Buna göre inşaat sektörü özelinde yapılan çıkarım geçerliliğini korumaktadır: inşaat istihdamı ile işgücü arasındaki ilişki görece zayıftır. Bununla birlikte, kadın ve erkekler birlikte değerlendirildiğinde işgücü ile en yüksek ilişkiye sahip sektör sanayi olurken, erkeklerde hizmet istihdamı işgücü ile daha ilişkili çıkmaktadır.

3. Mikro Verilerle Analiz

İstihdam ile işgücü arasındaki ilişkide gözlenen sektörel farklılaşmayı mikro verilerle doğrulamak amacıyla 2004-2012 dönemindeki HİA mikro veri setleri incelenmiştir. Ankete katılan kişilere ilgili yıl içindeki ve bir yıl önceki işgücü piyasasındaki durumları sorulmaktadır.¹ Bu sorudan hareketle, t yılında sanayi, inşaat ve hizmet sektörlerinde çalışmakta olan kişilerin $t-1$ yılındaki durumlarını üçe ayırmak mümkündür: çalışanlar, işsizler, işgücüne katılmayanlar. İşsizler ve işgücüne katılmayanlar çalışmayanlar grubunu oluşturmaktadır. Sektörel istihdamın işsizlik ya da işgücüne katılımı ilişkisini görmek amacıyla, t yılında çalışanlardan, $t-1$ yılında işsiz olanların çalışmayanlar içindeki payı, t yılında çalışılan her bir sektör için hesaplanmıştır. Söz konusu oranın yüksek olması, sektörde yaratılan yeni istihdamın, işgücüne kıyasla işsizlikle daha ilgili olduğuna dair ipucu verecektir. Grafik 2'de görüldüğü üzere, t yılında inşaat sektöründe çalışanlardan, $t-1$ yılında işsiz olanların çalışmayanlar içindeki payı, sanayi ve hizmetler sektöründe çalışanlara kıyasla gözle görülür şekilde fazladır. Diğer bir ifadeyle, inşaat sektöründe yaratılan istihdam daha çok işsizlik oranını düşürme eğiliminde iken, sanayi ve hizmetler sektörlerinde yaratılan istihdamın yaklaşık yarısı işsizlerin iş bulmasını sağlamakta, yarısı ise işgücüne katılımı artırmaktadır.

¹ Mikro veri setleri yıllık olmaları nedeniyle, kişilerin yıl içinde bir noktadaki çalışma, işsiz olma ya da işgücüne dâhil olmama durumlarını göstermekte, yıl içinde gerçekleşen bir yıldan kısa süren durum değişikliklerini içermemektedir.

HİA mikro verileri kullanarak yukarıdaki ilişkiye tersten de bakmak mümkündür. Öyle ki; anket verilerinden $t-1$ yılında çalışmakta iken, t yılında işsiz olanların çalışmayanlara oranı hesaplanabilir. Grafik 3'te söz konusu oran $t-1$ yılında çalışılan sektör ayırımında gösterilmektedir. Buna göre inşaat sektöründe çalışmakta iken işsiz kalanların çalışmayanlara oranı sanayi ve hizmet sektörlerine göre daha fazladır. Bu da inşaat sektöründe işini kaybedenlerin/bırakanların daha yüksek oranlarda işgücü içinde kaldığını göstermektedir. İnşaat sektöründe çalışanlardan işini kaybedenler/bırakanlar yüzde 75-80 oranlarında işgücü içinde kalıp iş aramaya devam ederken, sanayi ve hizmet sektörlerinde çalışırken işini kaybedenlerin/bırakanların yaklaşık yarısı işgücünde kalmaktadır.

Yukarıdaki grafiklerde gözlenen farklılıkları daha detaylı bir şekilde, çalışanların nitelikleri, hanehalkı yapısı ve işteki durumundan kaynaklanabilecek etkileri de ayırt ederek incelemek maksadıyla, $t-1$ yılında çalışmayıp t yılında çalışanların $t-1$ yılında işgücü dışında olma olasılığı (kısaca *t-1 yılında işgücü dışında olma olasılığı*) probit modeliyle tahmin edilmiştir. Benzer bir analiz, $t-1$ yılında çalışırken t yılında çalışmayanların t yılında işgücü dışında olma olasılığı (kısaca *t yılında işgücü dışında olma olasılığı*) için de tekrarlanmıştır.² Modellerde, Kasnakoğlu ve Dayıoğlu (1997) temel alınarak, işgücüne katılımı etkileyen kontrol değişkenleri olarak kişisel özellikler (yaş, eğitim durumu, evlilik durumu) ve hanehalkı özellikleri (hanehalkı reisi kukla değişkeni, hanede çalışan sayısı, hanedeki 6 yaştan küçük çocuk sayısı, hanede 65 yaş üstü çalışmayan kişi sayısı) kullanılmıştır. Bunlara ek olarak işteki durum (işveren, ücretli, ücretsiz aile işçisi) değişkenine de yer verilmiştir. Modeller ayrıca sadece erkekler için de tahmin edilmiştir.

Tablo 2'de $t-1$ yılında işgücü dışında olma olasılığının probit modeli sonuçları verilmektedir. Üst panelde modelde tahmin edilen katsayılar, alt panelde ise sektörler itibarıyla yeni istihdam edilenlerin $t-1$ yılında işgücü dışında olma marjinal olasılıkları sunulmaktadır. Herhangi bir sektör için marjinal olasılık, diğer değişkenler sabitken tüm örneklemin o sektörde çalışması durumundaki olasılıktır. Kontrol değişkenleri eklenmeden tahmin edilen (1) numaralı denklem katsayıları, inşaat sektörüne göre, sanayi ve hizmet sektörlerinde yeni istihdam edilenlerin, daha büyük olasılıkla bir önceki yıl işgücü dışında olduğuna işaret etmektedir. Kontrol değişkenleri eklendiğinde katsayılar küçülmekle birlikte sektörel farklılıklar devam etmektedir. Marjinal olasılıklar da, inşaat sektöründe içinde bulunulan yılda işe başlayanların önceki yıl işgücü dışında olma olasılığının diğer sektörlerle göre ciddi miktarda düşük olduğuna işaret etmektedir. (1) numaralı denklemde sanayi, inşaat ve hizmet sektörlerine ilişkin marjinal olasılıklar sırasıyla 0,47, 0,24 ve 0,50 olarak tahmin edilmiştir. (3) ve (4) numaralı denklem sonuçları, inşaat sektörü ile sanayi ve hizmet

² " $t-1$ yılında işgücü dışında olma olasılığı" ile ilgili analiz sonuçları metin içinde Tablo 2'de, " t yılında işgücü dışında olma olasılığı" ile ilgili sonuçlar ise Ek'te verilmektedir.

sektörleri arasında toplam işgücünde görülen farkın, daha küçük olmakla birlikte, erkekler için de geçerli olduğuna işaret etmektedir. Toplam ve erkek örneklemlerinde marjinal olasılıklar karşılaştırıldığında (Modeller (2) ve (4)), çalışanların çok büyük bir kısmının erkek olduğu inşaat sektöründe ciddi bir fark olmadığı, sanayi ve hizmetler sektörlerinde ise erkeklerde işgücü dışından istihdama geçiş olasılığının toplama göre daha düşük olduğu görülmektedir. Diğer bir ifadeyle, kadınların işgücü dışından gelip istihdam edilme olasılıkları daha fazladır. Kadınların örnekleme dahil olması, kadınların daha yoğun çalıştıkları hizmetler ve sanayi sektörlerinde marjinal olasılıkları yukarı çekerek inşaat ile sanayi ve hizmetler sektörleri arasındaki farkı artırmaktadır. Bununla birlikte, erkek örnekleminde de, inşaat ile sanayi ve hizmetler sektörleri arasındaki fark devam etmektedir.

Tablo 2: Yeni İstihdam Edilenlerin Önceki Yıl İşgücü Dışında Olma Olasılığı				
Bağımlı değişken: “t – 1 yılında çalışmayan” ve “t yılında çalışan” kişi $\begin{cases} t - 1 \text{ yılında işgücü dışında ise } 1 \\ t - 1 \text{ yılında işsiz ise } 0 \end{cases}$				
	Toplam		Erkek	
	(1)	(2)	(3)	(4)
t-1’de çalışılan faaliyet kolu: Sanayi ^(a)	0,637*** (0,0148)	0,429*** (0,0155)	0,395*** (0,0162)	0,188*** (0,0158)
t-1’de çalışılan faaliyet kolu: Hizmet ^(a)	0,714*** (0,0134)	0,435*** (0,0144)	0,529*** (0,0143)	0,223*** (0,0144)
Bölge ve Yıl Kukla Değişkenleri	✓	✓	✓	✓
Kontrol Değişkenleri ^(b)		✓		✓
Gözlem Sayısı	113102	113102	78029	78029
t-1 Döneminde İşgücü Dışında Olma Marjinal Olasılığı^(c) (t döneminde çalışılan faaliyet koluna göre)				
Sanayi	0,471	0,474	0,363	0,379
İnşaat	0,243	0,328	0,230	0,320
Hizmet	0,501	0,476	0,413	0,390
Standart hatalar parantez içinde verilmiştir. * p < 0,05, ** p < 0,01, *** p < 0,001				
^(a) Baz alınan sektör inşaat.				
^(b) Yaş, işteki durum, eğitim durumu, evlilik durumu, hane reisi kukla değişkeni, hanede çalışan sayısı, hanedeki 6 yaştan küçük çocuk sayısı, hanede 65 yaş üstü çalışmayan kişi sayısı.				
^(c) Bir sektör için marjinal olasılık, diğer tüm değişkenler sabit iken tüm örneklemin o sektörde çalışması halindeki olasılığı göstermektedir.				

Özetle mikro verilerle yapılan analiz de, inşaat sektöründe istihdam gelişmelerinin daha çok işsizlik ile ilişkili olduğuna, sanayi ve hizmetler sektörlerinde ise istihdam gelişmelerinin daha çok işgücü ile bağlantılı olduğuna işaret etmektedir. Kadınlardaki istihdam gelişmelerinin daha yüksek oranda işgücü ile ilgili olması ve inşaat sektörü çalışanlarının büyük çoğunlukla erkek olması söz konusu sektörel farklılığı artırmaktadır. Bununla birlikte, sadece erkekler için de sektörler arasında benzer bir fark bulunmaktadır.

4. Sonuç

İşsizlik oranları, politika yapıcılar ve finansal piyasalar tarafından izlenen ve tahmin edilen en önemli ekonomik göstergelerden biridir. İşsizlik oranını oluşturan istihdam, işgücüne katılım ve işsizlik arasındaki bağlantıların incelenmesi, işsizlik oranına ilişkin öngörülerin daha sağlıklı olmasına katkıda bulunmaktadır.

Bu çalışmada tarım dışı faaliyet kapsamında değerlendirilen ana sektörlerde istihdam ve işgücü değişimleri arasındaki güçlü ilişki HİA toplu sonuçları ve HİA mikro verileri kullanılarak incelenmektedir. Söz konusu ilişki daha çok sanayi ve hizmetler sektörlerinde gözlenirken inşaat sektöründeki istihdam değişimleri daha çok işsizlik ile ilgilidir. Diğer bir ifadeyle, inşaat sektörü istihdamındaki gelişmeler işsizlik oranını daha fazla etkilerken sanayi ve hizmet sektörlerindeki istihdam değişimleri katılım oranıyla da ilişkili olup işsizlik üzerindeki etki daha sınırlı kalmaktadır. Sektörler arasındaki bu fark, erkeklere kıyasla kadınlardaki istihdam gelişmelerinin işgücü ile daha güçlü bir ilişki içinde olması ve inşaat sektörü çalışanlarının yüksek oranda erkek olmasından etkilenmektedir. Bununla birlikte, kadınlar analiz kapsamı dışında bırakıldığında da inşaat istihdamı ile tarım dışı işgücü arasındaki zayıf ilişki varlığını sürdürmektedir.

Mikro veriler kullanılarak gerçekleştirilen analizde, istihdam edilenlerin gözlenebilen bir takım özellikleri kontrol edildiğinde dahi, inşaat sektöründe faaliyet gösterenler arasında işini kaybedenlerin/bırakanların işgücü dışına çıkma, iş bulanların ise işgücü dışından gelme olasılıklarının, sanayi ve hizmet sektörlerine kıyasla daha düşük bir oranda olduğu sonucuna varılmıştır. Kişisel özellikler, hane özellikleri ile yapılan işe ilişkin farklılıklar bu ayrışmayı kısmen açıklayabilmektedir.

Kaynakça:

Dayiođlu, M., ve Kırdar, M. G. (2010). Türkiye’de kadınların işgücüne katılımında belirleyici etkenler ve eğilimler. TC Devlet ve Planlama Teşkilatı ve Dünya Bankası Refah ve Sosyal Politika Analitik Çalışma Programı Çalışma Raporu, (5).

Kasnakoğlu, Z., and Dayiođlu, M. (1997). “Female labor force participation and earnings differentials between genders in Turkey”, in J. M. Rivers and M. Yousefi (Eds.). *Economic Dimensions of Gender Inequality: A Global Perspective*. Westport CT: Praeger

Ek:

Tablo Ek-1: Çalışmayı Bırakanların İşgücü Dışında Olma Olasılığı				
Bağımlı değişken: “t yılında çalışmayan” ve “t – 1 yılında çalışan” kişi $\begin{cases} t \text{ yılında işgücü dışında ise } 1 \\ t \text{ yılında işsiz ise } 0 \end{cases}$				
	Toplam		Erkek	
	(1)	(2)	(3)	(4)
t-1’de çalışılan faaliyet kolu: Sanayi ^(a)	0,362*** (0,0168)	0,344*** (0,0185)	0,0198 (0,0189)	0,0925*** (0,0206)
t-1’de çalışılan faaliyet kolu: Hizmet ^(a)	0,390*** (0,0153)	0,287*** (0,0174)	0,222*** (0,0166)	0,137*** (0,0188)
Bölge ve Yıl Kukla Değişkenleri	✓	✓	✓	✓
Kontrol Değişkenleri ^(b)		✓		✓
Gözlem Sayısı	73181	73181	47932	47932
t Döneminde İşgücü Dışında Olma Marjinal Olasılığı^(c) (t-1 döneminde çalışılan faaliyet koluna göre)				
Sanayi	0,476	0,488	0,336	0,369
İnşaat	0,338	0,372	0,329	0,340
Hizmet	0,486	0,468	0,411	0,384
Standart hatalar parantez içinde verilmiştir. * p < 0,05, ** p < 0,01, *** p < 0,001				
^(a) Baz alınan sektör inşaat.				
^(b) Yaş, işteki durum, Eğitim durumu, evlilik durumu, hane reisi kukla değişkeni, hanede çalışan sayısı, hanedeki 6 yaştan küçük çocuk sayısı, hanede 65 yaş üstü çalışmayan kişi sayısı.				
^(c) Bir sektör için marjinal olasılık, diğer tüm değişkenler sabit iken tüm örneklemin o sektörde çalışması halindeki olasılığı göstermektedir.				

Ekonomi Notları, ekonomik gelişmelere dair tartışmalara zamanlı bir katkıda bulunmak ve TCMB bünyesinde Türkiye ekonomisi ve para politikası üzerine yapılan çalışmaların sonuçlarını kamuoyuyla paylaşmak amacıyla hazırlanan bir yayındır. Burada sunulan görüşler tamamıyla yazarlara aittir, dolayısıyla TCMB’nin ya da çalışanlarının görüşlerini temsil etmeyebilir. Burada yer alan metnin tamamının başka bir yerde yayımlanabilmesi için TCMB’den yazılı izin alınması gerekmektedir. Görüş ve öneriler için:

Editör, Ekonomi Notları, TCMB İdare Merkezi, İstiklal Cad, No: 10, Kat:15, 06100, Ulus/Ankara/Türkiye.

E-mail: ekonomi.notlari@tcmb.gov.tr